

ТУРИСТКА.

Писмо отъ Патиланча
до Смѣхурка.

Драги ми Смѣхурко,
Нали бѣхъ ти писалъ — морски бани прави баба
Цоцолана. Дебеличка бѣше, по-дебела стана. Онзи день
тя рече:

— Кжде ще се дѣна таквасъ дебелана? Не! Така
не бива! Който ме погледне, все ще се присмива. Вече
да отслабна много ми се иска!

— Това лесно става. Ще станешъ туриска! — сѣти
я тогава чичо Тънкопретко. — А шомъ ти хареса, време
да не губишъ, а да се запишешъ направо туристка!

И тя се не бави. Обуша, фланела, шапка и тояга
веднага набави.

И ето я вчера баба Цоцолана рано-рано стана.
Облѣче се бързо въ новата премѣна. Не хареса само
низкитѣ обуша.

— Патилане! — рече — Донеси ми тука новитѣ
пантофки.

Азъ ѝ ги донесохъ. Нахлу ги и каза:

— Готова съмъ вече. Тръгвай сега съ мене! Днесъ
ще се изкачимъ горе на
баира. Ще ме слушашъ
само. И тая торбичка ще
носишъ на рамо!

Азъ скочихъ отъ ра-
достъ. Уплашихъ котака.
Той рипна предъ мене.
Докато го зърна, пжтъ
на баба мина. Но тя се
не върна. Излѣзе от-
вѣнка и пое по пжтя.
Тръгнахъ подиръ нея.